

Vila-real necessita un Govern central

Fa unes setmanes, la presidenta d'Acudim, Fina Mora, advertia en Mediterráneo d'una situació que, des de l'Ajuntament de Vila-real, portem molt de temps denunciant: és intolerable que, en ple segle XXI, les persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda no puguin fer ús d'un servei públic com el ferrocarril en igualtat de condicions que la resta de ciutadans. L'estació de tren de Vila-real, amb eixa passarel·la mastodòntica, insegura, ineficaç, que ens va 'regalar' el PP, no és un espai 100% accessible. Sempre de la mà d'Acudim, fa molt de temps que venim exigint al Govern central que pose solució. I quan, per fi, trobem en la Moncloa el clima de diàleg i enteniment necessari per a encarar aquesta problemàtica... ens quedem sense govern.

La situació d'interinitat a l'Executiu central des de fa ja mesos –primer, amb un Govern en precari i ara, en funcions- té el seu reflex directe en molts projectes importants per al nostre municipi: la nova comissaria de Policia Nacional, la construcció d'un pas subterrani que permeta eliminar la passarel·la elevada de l'estació, una solució definitiva a la 'rotonda de la mort' de la N-340 o la reversió de l'espoli de l'Hostal del Rei. En alguns d'ells, en els mesos de Govern del PSOE a Madrid, havíem començat a donar passes importants: els avanços en el projecte de la nova comissaria o trobar-nos, per fi, després d'anys d'un Govern del PP que ens havia girat sistemàticament l'esquena, amb una nova actitud i to de diàleg per a fer front a la urgent solució a l'accessibilitat de l'estació, que garantisca que totes les persones puguin fer ús del tren en igualtat de condicions. Tot això, lamentablement, s'ha quedat en 'stand by' després de les eleccions generals del 28 d'abril.

Vila-real necessita un Govern estable a l'Estat espanyol. Un Govern que, com ho ha fet el de Pedro Sánchez ens els pocs mesos que va tindre, atenga les nostres demandes, ens escolte i demostre capacitat de diàleg per trobar solucions consensuades que, en els set anys llargs del PP a Madrid, mai no vam trobar.

La manca d'un Govern estable genera una pèrdua d'oportunitats i de recursos incalculable. Un exemple són els programes d'ocupació EMPUJU i EMCUJU –Avallem Joves-, provinents de fons europeus, que han caigut de manera important: a Vila-real, on hem sigut referents i líders en aquest programa, dels 60 beneficiaris que hem sol·licitat, només ens n'han pogut concedir 28, ja que no hi ha fons suficients. Aquests programes són fons europeus que l'Estat envia a les comunitats i la situació de precarietat del Govern central està portant a què moltes ajudes europees s'estiguen perdent.

Davant d'aquesta realitat, és important que tots ens fem una reflexió a l'hora de dipositar el nostre vot en una urna. La fragmentació i dispersió del vot pot fer-nos sentir molt satisfets en l'instant fugaç d'introduir la papereta a l'urna, però deriva en una inestabilitat que està portant-nos, cada vegada més, a una política a la italiana que sembla més ocupada en embolics interns que no en donar resposta a les preocupacions dels veïns i veïnes.